

Ми цілувались на морозі

Дмитро Павличко

Ми цілувались на морозі
У різдвяну блакитну ніч.
До сіна в польовому стозі
Ішла сарна з гірських узбіч.
Ішла високонога, чала,
Із карим поглядом сарна.
Та нас вона не помічала,
А, може, бачила, хтозна.

Я цілував тебе, неначе
Оту лякливу звірину,
Я в ній єство моє хлоп'яче
Втопив, як стому в глибі сну.
Я не забуду тої ночі,
Того морозного Різдва,
Коли мені дивилась в очі
Твоя сестричка лісова.